

og opløsning af 1969 træffer domstolene afgørelse om forældremyndighedsspørgsmål i forbindelse med separation og skilsmisse i alle tilfælde, hvor forældrene ikke er enige om, hvem forældremyndigheden skal tilkomme.

I ægteskabslovens § 57 og myndighedslovens § 24, stk. 3, findes særlige regler om midlertidige afgørelser om forældremyndighed, medens ægteskabssag verserer. Selv om det ikke kan udelukkes, at der kan opstå tilfælde, hvor der også ved børn uden for ægteskab kan være behov for midlertidige afgørelser under en sag, faderen har rejst efter § 28, stk. 2, er det ikke fundet hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at foreslå regler herom. Såfremt der viser sig behov for sådanne regler, må disse gennemføres ved en kommende generel revision af myndighedslovens kapitel 3.

Til § 28, stk. 3.

Bestemmelsen er identisk med den gældende § 28, stk. 2.

Til § 28, stk. 4.

§ 28, stk. 3, i den gældende affattelse omfatter kun tilfælde, hvor moderen ved sin død var indehaver af forældremyndigheden. Med indførelse af adgang for faderen til at få tillagt forældremyndigheden må bestemmelsen ændres til også at omfatte tilfælde, hvor faderen dør, efter at forældremyndigheden er tillagt ham. Bestemmelsen foreslås derfor affattet i overensstemmelse med § 26 om ægtebørn.

Til nr. 3 (§ 32, stk. 2).

Som en følge af, at spørgsmålet om forældremyndighed efter § 28, stk. 2, skal afgøres ved dom, må også spørgsmål om senere ændringer af sådanne afgørelser indbringes for domstolene. Dette svarer til princippet i § 48 i lov om ægteskabsindgåelse og opløsning.

Til § 2.

Som anført ovenfor under bemærkningerne til § 1, nr. 2 og 3 (myndighedslovens § 28, stk. 2, og § 32, stk. 2.) foreslås, at tvister om forældremyndigheden til et barn uden for ægteskab, bortset fra adoptionssituationen, jfr. § 28, stk. 3, skal behandles af domstolene. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, efter hvilke regler sagerne skal behandles, og det findes mest hensigtsmæssigt at overføre

retsplejelovens kapitel 42 om ægteskabssager. Dette kapitel indeholder en række særregler om familieretlige sager, herunder bl.a. om international kompetence, jfr. § 448 c, om bevisførelse i forældremyndighedssager, jfr. § 450, stk. 2, om salær og godtgørelse, jfr. § 451, om virkningen af udeblivelse, jfr. § 452, om lukkede døre, jfr. § 453 og om forlænget ankefrist, jfr. § 454, som det findes rimeligt at overføre på sagerne efter myndighedslovens § 28, stk. 2, og § 32, stk. 2, 2. pkt., og disse regler bliver efter forslaget umiddelbart anvendelige i disse sager.

Til nr. 1.

Det skønnes nødvendigt i kapiteloverskriften at angive, at reglerne kan anvendes i visse tilfælde, hvor parterne ikke har været gift med hinanden.

Til nr. 2.

Med ændringen foreslås, at sager mellem forældre om forældremyndighed over børn uden for ægteskab skal behandles som ægteskabssager. Af formuleringen fremgår, at kapitlet omfatter sager efter myndighedslovens § 28, stk. 2, og § 32, stk. 2, 2. pkt., hvorimod det ikke er anvendelig på forældremyndighedsafgørelser efter den ene af forældrenes død, idet sådanne sager, jfr. myndighedslovens § 28, stk. 4, henhører under overøvrigheden.

Til nr. 3.

Det foreslås, at sagsøgte af retten kan få beskikket en advokat, såfremt den pågældende ikke møder med advokat.

Til § 3.

Der foreslås ikke særlige overgangsregler. De nye bestemmelser må således anvendes i alle sager, der kommer til afgørelse efter lovens ikrafttræden.

Til § 4.

Myndighedsloven (lov nr. 277 af 30. juni 1922) gælder for Færøerne og er sat i kraft for Grønland ved kgl. anordninger nr. 63 af 6. marts 1959 og nr. 57 af 15. februar 1971. De ovenfor omtalte ændringer af § 27, stk. 2, og § 28, stk. 2, er ved kgl. anordninger nr. 62 og 64 af 26. februar 1976 sat i kraft for Grønland, men er ikke sat i kraft for Færøerne.

Retsplejeloven gælder ikke for Færøerne og Grønland.